

Forslag

til

Lov om ændringer i lov om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 15. juni 1962.*)

I lov nr. 260 af 2. oktober 1956 om pristalsreguleret aldersforsikring og aldersopsparing foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, ændres „52 år“ til: „57 år“.

2. § 2, stk. 2, andet afsnit, affattes således:

„Indekstillæg ydes dog ikke til personer, der på udbetalingstidspunktet i henhold til § 3, stk. 3, jfr. stk. 4, i bekendtgørelse nr. 156 af 8. maj 1962 af lov om invalide- og folkepension er undtaget fra bestemmelsen i samme lovs § 3, stk. 2, vedrørende folkepensionens mindstebeløb.“

3. § 6, stk. 2, andet afsnit affattes således:

„Såfremt interessenten i medfør af § 2, stk. 2, er afskåret fra at oppebære indekstillæg eller ønsker at udskyde modtagelsen

af indekstillæg, jfr. § 4, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 156 af 8. maj 1962 af lov om invalide- og folkepension, nedsættes den årlige udbetaling i henhold til § 6, stk. 1, til den ydelse, som interessentens egne indbetalinger berettiger ham til.“

4. § 8 affattes således:

„For så vidt interessenten oppebærer folkepension, nedsættes denne efter de regler, der er givet i § 5, stk. 5, i bekendtgørelse nr. 156 af 8. maj 1962 af lov om invalide- og folkepension.“

5. § 9 affattes således:

„En person kan oprette i alt 6 indekskontrakter. Antallet af kontrakter kan til enhver tid forøges indtil 6, dog kan ingen forøgelse finde sted efter den pågældendes fyldte 57. år.“

Gustav Pedersen.

/ Horn.